

«M'han declarat convergent»

Pasqual Maragall rebut Barbeta i 'La Vanguardia': no vol que guanyi CiU

XAVIER CAMPRECIÓS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 15 de setembre del 2010

Una primícia precuinada des de l'estiu sota el principi del tot s'hi val i que voreja, si no vulnera, el codi deontològic dels periodistes, al convertir en protagonista de la contesa electoral catalana l'expresident Pasqual Maragall, afectat d'Alzheimer, va sacsejar ahir el panorama polític i periodístic català.

La va servir *La Vanguardia*, però potser pels condicionants assenyalats, no obria portada amb això. És cert que era l'únic diari de Madrid i Barcelona que obria la segona edició amb Rafael Nadal. Però també ho és que tant a la primera com a la segona pàgina, Maragall era l'última notícia de la seva primera plana: al córner inferior dret, un títol deia: *Maragall aposta per la victòria de Mas «perquè toca»*. A dins, Jordi Barbeta estirava una crònica titulada *Pasqual Maragall aposta per Artur Mas* per explicar que *MésCat*, un butlletí intern que Convergència Democràtica de Catalunya envia als seus militants, publicava una entrevista de Maria Rosa Mestres amb Pasqual Maragall -Barbeta deduïa que la conversa s'havia celebrat a l'estiu a l'Empordà- en què l'expresident afirmava: «El gran avantatge que té [Artur Mas] és que ara toca, perquè ja fa molt temps que els altres governen, i espero que ho faci bé». És clar que Maragall parlava també amb Mestres de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut i de la irresoluble qüestió catalana a Espanya, a part d'omplir de floretes Mas. La crònica de Barbeta no revelava res més que el que deia *MésCat*, tot i que recordava de passada que Maragall s'havia

donat de baixa del PSC i aventurava que cada vegada estava més allunyat d'aquest partit.

Però tot se'n va anar en orris. El mateix Maragall corregia Barbeta i *La Vanguardia* ahir mateix des del seu bloc d'internet amb elegància i precisió: «Sembla com si m'hagin declarat convergent», es lamentava l'expresident per aclarir que si bé va pronosticar per al butlletí de CDC la victòria de CiU, «a mi m'agradaria que guanyessin els que van proposar i fer aprovar l'Estatut, no els qui el van retallar». És una rèplica inapel·lable a un mal pas. I convé no oblidar que fa tres anys la mateixa família de l'expresident va demanar als directors de la premsa catalana no donar a Pasqual Maragall un protagonisme que ja no podia ni havia de tenir.